

gove solze verige, s katerimi so ga vezali! Vsi njegovi zdihljeji potihnejo v zraku! Kmalo potem zdihuje v grozni ječi. — — —
(Konec sledí.)

Spomin.

Po ruskem Gr. Krek.

Ko zvon večerni zadoni, Se tuga v sercu mi zbudi; Se spominim na mladosti raje, Na otcov dom, na rodne kraje, Mladenca kjer večerni zvon Me zval je k Bogu na poklón.	Minuli dnevi srečni so, Nezgode me objemajo; Ki se z menoj so radovali, Me druga zvestega nazvali, Jih davno krije grob lahán Navdaja spanja sladki san.
--	---

Ko ločil me bo grob od vas,
Se pesmi žalne čul bo glas
Oživljajoči moč narave;
In hodil tu bo pevec Slave,
Da mesto mene peval bo,
V večernem žalu, ah! slovó.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Od sv. Petra poleg Radgone na Štaj. 10. julija. Imel sem priložnost pri Mali Nedlji večkrat viditi šolo, kar me je v serce veselilo; kajti slišal sem ne le lepo ubrano petje, marveč vidil sem tudi otročiče podučevati v sadjoreji, čisti slovenščini, in kar je skorej neverjetno, tudi s cirilskimi pismenkami jih pisati in čitati, in sicer tako ročno, da se nisem mogel dosti načuditi. In kdo je ta pridni, očitne pohvale vredni učnik? — Jožef Šac! Pa lahko je tudi zapopasti, da se saj tu in tam najdejo tako živo za blagor mladine vneti možje, ako se pomisli, da celi okraj nadtehantištva sv. Jurja na Ščavnici domorodni žarki vseh čednost prečastitega g. dr. Lorenc Vagrina razsvetljujejo! — V Ljutomerskih goricaéh je o Telovem v nekterih krajih toča hudo gospodarila; vendar se je tako popravila in bersti nove poklestena terta pognala, da se zdaj nič več ne pozná; na nekterih mladikah je tudi že grojzdje ocvelo, in ako bo jesen lepa, bode vina dovolj. Le na njivah je škoda velika. Drugod pa je žito povsod kaj lepo, in tudi pšenica, ako so jo v lažno zemljo bili o pravem času vsejali; v suho zemljo vsejana, je pa viditi več pahalke kot pšenice. V vinogradih je tudi pri nas kaj lepo, grojzdja je več, kakor lani; ako bota avgust in september lepa, bo zopet obilo prav dobrega vina; za tega del se čudim, kako se zdaj po 110 zlatov (goldinarjev) štertínjak, se vé, dvakrat pretočeno lansko vino skupuje! — Vinsko posodo že zdaj sodarji po 12 zlatov štertínjak cenijo; srečen je, kdor si je o sprotiljetji po 8 zlatov naročil. — Sadja bo vsake baže nekaj. — Konečno še dostavim, da Radgona ni po svetu neznanó mesto; zakaj celó iz Angležkega je nekega pastora z družino vred skozi zimo imela; te dni pa je hotel v napčni domišljiji se v majhni po angležki obliki napravljeni ladjici na vodi v domovino verniti, pa revež je komaj pol ure po Muri jadral, se že vsi kopljejo, in gotovo bi ne bili smerti odšli, ako bi jim ne bili hipoma meljanski mlinarji na pomoč pritekli.

Jančar.

Od sv. Trojice na Štaj. 15. julija. Predvčeranjim se je en mesar, Janez Prah iz Nezviš v Celje peljal; ali ga je solnčna ali kaka druga vročina prevzela, ne vé; gotovo je, da je na vozu zadremal; dremaje se pripelja do železne ceste v Grobeljnem pri sv. Vidu; bila je ena ranta odperta, druga pa zaperta; konjiček vesel svojega gospoda prek železnice peljá; ko pa do zaperte rante pride, ne more naprej; voz in gospodar ostaneta na železni cesti, kar prišumí železni voz — in v tem hipu zdrobi voz in na drobčke razterga gospodarja, ki je zapustil mlado ženo in dete 9 mescov staro. Zdaj žaljujejo za njim, pa prepozno. Na vozu spati nikoli ni varno! J. Žurman.

Iz Koroškega. Koroška železnica gré dobro od rok, ker od Marburga do Celovca čez 7000 ljudi dela. Namreč od spodnjega Dravburga do Celovca odséda kaj dobro. Dela v zemlji so že precej gotove in lotili so se zdaj predorov in mostov. Nadjati se je, da bodo te dela do Božiča večidel končane. Začeli so tudi že nektore postajne poslopja staviti.

— V Mühlstattskem okraju so pretečeno spomlad tako pridno hrošče lovili in zaterali, da so jih skup 277 mernikov, 1 škař in 1 mérico nalovili. Ker so po priméri pre-rajtali, da je bilo hroščov v 1 mérici 1500, v merniku 36 tavžent, so po številu zaterli 3 milijone, 982 tavžent in 500 hroščev!

Iz Buj v Istri 14. julija. V. F. — V svojem dopisu 22. junija t. l. sem rekel, da je 6 Lahov k nam došlo, svilnih mešičkov (kokonov) kupovat; danes pa jih morem še blizo 10 družih dostaviti. Kupili so jih čez 100 centov po razni ceni, funt po 1 fl. 10 kr., 1 fl. 30 kr., 1 fl 50 kr.; prav lepe, večidel rumene kokone so plačevali celó po 2 fl. 10 kr. Čez 30 centov so za svilo (žido) nakupili kokonov, ktere so že tukaj umorili in potem kokone domú za razmotanje peljali. Večina teh Lahov je bila iz Lombardije okoli Milana. Ženske, ktere so metulje za pleme izbirale, so dobivale po 30 kr. na dan, in to kakih 5 tednov. Iz tega se lahko vidi, da je bujska okrajna, ktera ne šteje 14,000 duš, čez 23,000 goldinarjev večidel srebernega dnarja samo v Bujah skupila, brez tistega dnarja, ki so ga za svilne čerčiče v Kopru prodali. Pa tudi Lahi se bolj hvalijo z isterskim semenom, kakor s tistim, kterege so dobili iz toplejih izhodnih ali južnih krajev. — Krajnci, Štajarci, in kar vas je vseh družih Slovincov, katerih kraji so za svilorejo pripravni: ali ne govori ta lepi dobiček tudi Vam glasno: Zasadite si murv in poprimite se tako lahke reje židnih čerčičev!

Iz Krašnje. — Danes, 16. julija ste šle popoldne po kosilu v lepem solnčnem svitu dve sestri kmetiške hiše iz Žirovš žet na njivo svojega brata. Okoli dvéh pride huda ura. Odití strašni nevihti kolikor toliko, bežite obe sestri z njive pod bližnji hrast. Pa komaj nekoliko časa tam postojite, se posveti, strela treši v hrast, pod katerem ste siroti vedrile, in v tem hipu je bilo tudi po njima. Našli so obe mertve pod hrastom. — Žalost dveinsedemdesetletne matere in dveh bratov si slednji lahko misli. — Nov žalosten izgled, kako nevarno da je ob času hude ure vedriti pod drevjem; pa kaj pomaga, ker tudi nesreča za nesrečo ljudi ne zmodrí!

Iz Ljubljane 20. julija. — Tisti imenitni kamen, o katerem smo zadnjič govorili, so začeli zdaj tudi laški, teržaški in dunajski časniki brusiti. Nobeden teh časnikov ne tají, da bi ta kamen ne bil demant, — al eden za drugim piše, da utegne ta kamen tisti demant biti, kateri je pred 3 leti bil pri sv. Paulu v Brazilii nekemu kmetu ukraden, ki ga je v potoku Corregu pod goro Colonelá najdel. Ker je pa oni demant vagal le 2 portugiške unče, ta pa vaga čez 10 lotov, in ker gosp. Dupoisat spričuje, da je ta kamen že čez 18 let v njegovih rokah, je tedaj tudi ta pravlica ena tistih časnikarskih gósk, kakoršnih vsaki dan obilo plava po časnikih. Gosp. Boillot, Leduc in Bedin so prišli danes iz Dunaja nazaj v Ljubljano vsi veseli, da je kamen tudi na Dunaji poterjen in da se bo drago prodal. Gospod Dupoisat in gosp. Ambrož sta ostala za tega voljo še na Dunaji.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. V vsih avstrijskih hranilnicah (špar-kasah) je bilo leta 1857 127 milij., 340 tavžent in 100 fl. shranjenih. Leta 1856 je bilo 117, leta 1855 108, leta 1854 samo 105 milijonov v njih shranjenih. Ta čas je v vseh